

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. XVI. Josephus Vallemanus Fabrianensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

No. XVI.

JOSEPHUS VALLEMANUS FABRIANENSIS.

Josephus tit. S. Mariæ Angelorum Cardinalis Vallemanus Fabrianensis in lucem prodiiit An. 1648. in urbe Firmana, quæ in Piceno agro sita est, & Archiepiscopatus honorem sibi adjunctum habet. Eadem porro urbs religionis antiquitate, suæ dioeceseos amplitudine, & principatus vetustissimo titulo ante omnes, quotquot in Piceno agro reperiuntur, memoranda venit; verum eam, compluribus licet Pontificiis & Imperatoriis privilegiis ornatissimam, non minus antiquissima Vallemanorum Familia illustrat, cujstanta per integram Italiam merita existunt, ut sacræ æquæ ac civilis reipublicæ Athlantes nunquam non visi sint, quibus succollata multarum provinciarum felicitas inconcussa steterat. His novum gloriæ additamentum accedit Eminentissimus Cardinalis Josephus Vallemanus, vir omnium judicio summus, & quem non vulgares Musæ, quas ille à teneris in consortium admisit, ad altissima quæque jam dudum destinabant; cum pulcherrimas insuper virtutes scientiis jungeret, in arce sanctitatis ac sapientiæ nemini non aliquando collocandus videbatur. Planè prompti consilii, excelsi animi, admirandæ eruditionis, profundissimi judicii, summæ in proferendis sententiis gravitatis, ac incorrupti in omnibus actionibus candoris principem cuncti deprædicant; qui cunctis benefacere, penè in naturam traxit; hinc non modo pronos populi amores Suavi quadam violentiâ, & aureo beneficentiæ hamo ad se attraxit; verum etiam, quantum in animis plebis princeps popularis dominatur, tantum apud viros principes, aulis natus dynasta favoris sibi conciliavit; nam largiter & hospitaliter, & prolixâ humanitate, ac sumptuoso decore proceres excipiendo, eam denique virtutem cunctis exhibet, quam dignam viro principe magnificentiam omnes indigitamus. Igitur isthoc Anconitanæ nobilitatis gemma, tot secum decora afferens, Roma insignium virorum faulrix ascivit; quæ certè suam in eo gloriam repositam existimat, si pro pulcherrimâ corollâ, quam sacro capiti circumponat, ejusmodi fragrantissimi virtutum flores exquisitissimo selectu segregentur. Vallemanum itaque Clemens XI. Pontifex Sapientissimus, solam virtutem suo dignatus suffragio, in summis amoribus semper habuit; certè cum rerum omnium exactissimam cognitionem ac indefatigabilem in exequendo solertiam in eò nunquam non expertus esset, omnium denique consiliorum suorum participem & Administrum esse voluit; & quandoquidem Carolo II. Hispaniarum rege è vivis sublato, atrocissima belli tempestas per integram Europam exorta fuisset, ubi integerrimus Hyeraracha Scyllam inter & charybdin deprehensus non nunquam hærebat, cum paterno affectu favorem in cunctos quidem æqualiter dispensaret; sed cum omnibus studeret, neutris aliquando satisfaceret: prudentissimis Vallemani consiliis strenuè adjuvabatur; hinc ut eum suo veluti lateri adhærentem perpetuò haberet, Pontificii Palatii præfectum, (quem Majorem Domus nuncupant) denominavit; qua quidem præfecturâ dignissimus judicabatur, qui suæ dudum domui præclara cum laude & intemeratâ famâ præfuisset. Inde Athenarum Archiepiscopus à Clemente denominatus est. Ea etiam urbs, qualis ipse denique esset, satis eloquebatur; nam uti Athenæ sapientium domicilium, sapientiæ Prytanæum, Schola Græciæ, communis omnium hominum ludus literarius, Græcia Græciæ, anima, Sol, & oculus Græciæ nuncupabatur, ita nullos satis ex condigno titulos reperiam, quibus Josephi Vallemani, suis videlicet Athenis dignissimi, laudes sufficienter expromam. Solonem agit, prudentissimis legibus, quibus subditi probè

L

infor-

informentur, suggestis. Theseus est, aureum vellus è Colchide referens, cum insigni beneficentiâ aureum gratiarum imbrem in cunctos depluat. Platonem exhibet, cum quibus moribus gentes vivant, facem ipsemet præferat. Demostenem orbi veluti restituit, cum facundo oris eloquio in sui admirationem cunctos rapiat. Aristotelem propè accedit, altè recondita sapientiâ omnia peruestigando. Verbo; Apollo est suis Athenis, suoque dignissimus Olympo. Ut in exteris principum aulis, res Romanas dynasta tam sapiens, sumo cum fructu curaret, Internuntius Apostolicus ire in Hispaniam à Clemente jubebatur. Gerebatur tunc summa armorum & animorum contentione atrocissimum illud bellum inter Carolum III, Austriacum, & Philippum V. Andegavensem, utroque amplissimam Hispaniarum Monarchiam ad se trahente. Credidisses Julium Cæsarem stare adversus Magnum Pompejum, & in Ibericò solò de orbis imperio dimicari. Primo omnium Vrbs Barcinonensis in Caroli III, manus devenerat. Cujus fortunam integra mox Catalonia secuta erat. Postea Hispanorum & Gallorum exercitus, cum Barcinonem recuperare niteretur, pro speratâ victoriâ decumanam cladem referebat. Inde Arragonia & Regnum Valentix victoribus patuerat. Imò Germanus miles eodem victoriæ impetu ad Mantuam Carpetanorum usque progrediebatur, regiâ Aulâ, ut impendentem tempestatem declinaret aliquantum egressâ. Postea fortuna ad Hispanos versa, quàm comutabilis esset, exhibebat. Et toto illo intermedio tempore Sagacissimus Vallemanus se talem exhibuit, qui in variantibus illis bellorum vicibus, sua tamen Probissimi Ministri Statione dejiciendus nunquam esset. Plane Clemens XI. probe gnarus, quantum operæ sibi in difficillimis Sacræ Reipublicæ temporibus ejus Viri solertissimo ingenio, & intemeratâ fide præstitum esset, eum sacro Purpuratorum Collegio A. 1706. 17. Maij cum novendecim aliis magni nominis Viris à se adlegendum putavit, & tunc quidem id Eminentissimo huic purpurato singulare accidit, ut è tanto numero solus & unus à Maximo Pontifice in scrinio pectoris reservaretur; nec nisi anno plusquam integro evoluto, videlicet prima Augusti anni Millefimi septingentesimi Noni, quæ dies Augustum pariter futurum innueret, publicè promulgaretur. Ex quo longiori partu (nam maxima quæque tardius excrescunt) dignoscere licuit, Josephum Vallemanum sumum futurum, quem tamdiu Maximus Pontifex sacro, priusquam effunderet, pectore gessisset. A. 1709. Fratres sancti Francisci (quos conventuales nuncupamus) in suam protectionem gratanter susceperat; qui enim beneficam manum denegaret Ordini insigniter pio & docto, ac geminis hisce alis, pietatis videlicet ac doctrinæ astra propemodum contingenti. Nec minùs An. 1714. post pium excessum Cardinalis Carpegnani Collegii Sancti Bonaventuræ in urbe Bonnoniensi Protector assumptus est, perpetuus doctorum fautor futurus, ut quis ipse denique esset, omnes inde dimitterentur. An. 1715. ardentissima febris correptus pene pro conclamato habebatur, ipsis Medicis longioris vitæ spem acerbâ sententiâ præscindentibus. Hinc omnibus sacris fortissimus Christi Athleta strenuè munitus mortis horam intrepidè expectabat; nam talis fuerat ejus vita, quæ mortem nequiquam formidaret. Verùm liberalissimæ eleemosynæ, pro ejus incolumitate in manus pauperum deportatæ, orbi pretiosam hujus principis vitam indubiè redemerunt. An. 1716. Giacomus Assisi episcopus è vivis excessit, ultimis tabulis liberaliter testatus, quanti Vallemanorum nomen & sapientiam faceret. An. 1719. Joannem Dominicum Vallemanum ex diuturno morbo Florentiis decumbentem amisit, & amissum ingemuit; cum Hetruscâ in aulâ sumâ gratiâ valentem nemo non conspexisset, Vallemanum omnes agnoscerent, utpote Religione & Sapientia in oculis totius urbis conspicuum. An. 1721. Sacrum Conclave novum orbis orthodoxi caput unâ electurus intrabat; nec deerant, qui sacram Tyram votis eidem destinabant. Ipse tamen ingenti gaudio exultare visus est, cum Sacra Sors supra Cardinalem Michaëlem Angelum de Comitibus caderet, quem non modo arcto sanguinis nexu, sed intimâ etiâ, quæ maximorum ingeniorum conspiratio est, familiaritate contingebat. Post Innocentii XIII. excessum, cujus regimen quàm honorificum, tam breve exstiterat, suo facillè unâ suffragio in Vincentium Mariam Ursinum ibat, cujus eximiam vitæ sanctimoniam, eo utique folio dignissimam, non semel facundo ore deprædicare auditus est. Verùm etiam in illa electione Vallemani nomen ceu Pontificis futuri, ad nos externos delatum est. Is est enim Sacer Purpuratorum Senatus, ut quot proceres, tot Reges numeret; & si ex Dionis effato, victor sui animus verè Rex suo in folio dominans nuncupari possit, pro Eminentissimo nostro Purpurato pronuntiata sententia est, utpote quem continentissimum, affectibus probè compositum & miræ moderationis Principem Ancona patria deprædicat, Hispania experta est, Roma Sancta, veritatis magistra, testimonio omni exceptione majori suffragatur.

No.